

နတ်ဘုရားပျက်လုံး

(ရှုလေ)

စာစဉ် (၂၀)

(Chapter 286 - 300)

စာစာပြန် စာရေးဆရာ - Tai Venus

အပိုင်း(၂၈၆)

သတိပေးစာ

သူတို့ဈေးထဲက ပြန်ထွက်ခါနီး ဈေးအစွန်တစ်နေရာ၌ရှိသော ပဲ
ပြောင်းဆန်များရောင်းသည့် ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဆိုင်
ပိုင်ရှင်ဟု ယူဆရသည့် မုတ်ဆိတ်မွှေးထူထူနှင့် ပါရှန်းလူတစ်ယောက်ကို ရှု
လေ သတိထားမိလိုက်သည်။

အဆိုပါ ဆိုင်နားသို့ ရောက်လာသည့်အချိန်၌ ထန်ယွီယန်က လေသံ
တိုးတိုးဖြင့် ပြောသည်။

"တံခါးနားမှာ ရပ်နေတဲ့လူက ငါတို့ကို လမ်းပြပေးမယ့် ခါရမ်' ဆိုတဲ့လူ
ပဲ"

ရှုလေသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်မျှ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်ရှုစစ်ဆေး
လိုက်သည်။ လူများအားလုံးသည် ပုံမှန်အတိုင်း သွားလာလှုပ်ရှားနေကြ
သော်လည်း ရှုလေစိတ်ထဲ၌ တစ်စုံတစ်ခုကို သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေသည်။
မျက်လုံးတစ်စုံက သူနှင့် ထန်ယွီယန်ကို စောင့်ကြည့်နေသလို ခံစားနေရ
သည်။

သူသည် သူ၏ထွင်းဖောက်အမြင်ကို အသုံးပြု၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
လှည့်လည်ကြည့်ရှုသော်လည်း မသင်္ကာရာ တစ်ခုမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ပေ။
လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် ဈေးထဲတွင် သွားလာနေကြသော လူများကိုထွင်း
ဖောက်ပြီး သံသယဖြစ်စရာကောင်းသည့် အရာတစ်ခုကို ရှာဖွေခြင်းမှာ သူ
အတွက် အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသောကြောင့် အနည်းနှင့်အများ ခက်ခဲနေခဲ့

သည်။

ထန်ယွီယန်သည် ရှလေ၏အရှေ့မှနေ၍ အဆိုပါ ပါရုန်းလူမျိုး‘ခါရမ်’၏ စားသောက်ကုန်ဆိုင်သို့ သွားနေခဲ့သော်လည်း ဆိုင်ရှေ့ရောက်သည့်အခါ၌ အထဲမဝင်ပဲ ကျော်သွားကာ တစ်ဆိုင်ကျော်တွင်ရှိသည့် ငွေထည်လက်ဝတ် ရတနာဆိုင်၏ရှေ့ရောက်မှသာ သူမ၏ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။ ပါကစ္စတန်မှ ပြုလုပ်သည့် ရွှေထည်ငွေထည် နှင့် လက်ဝတ်ရတနာ ပစ္စည်းလက်ရာများသည် ကမ္ဘာတွင် အကျော်ကြားဆုံး လက်ရာများထဲတွင် အပါအဝင်သည်။ အဆိုပါ ငွေထည်လက်ဝတ်ရတနာဆိုင်ထဲ၌ အထူး ကောင်းမွန် သေသပ်လှသော လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများဖြင့် ပြည့်နှက်နေ ခဲ့ပြီး အများစုက ဖြူဖွေးသန့်ရှင်းသော အရောင်အဆင်း ရှိကြသည်။

အဆိုပါ လက်ဝတ်ရတနာဆိုင်၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူက ပန်ချာဘီလူမျိုးတစ် ယောင်ပင် ဖြစ်သည်။ သူသည် တရုတ်လူမျိုးနှစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ရှလေနှင့် ထန်ယွီယန်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ အားတက်သရော ဖြစ်သွားသည့် မျက်နှာအမူအရာကို အထင်အရှား မြင်တွေ့ရနိုင်သည်။ ထန်ယွီယန်က အူရဒူဘာသာစကားဖြင့် အဆိုပါ ပန်ချာဘီလူမျိုးနှင့် စကားပြောဆိုခဲ့ပြီး နောက် ငွေထည်လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းတချို့ကို ရွေးချယ် ယောင်ဆောင် နေခဲ့သည်။ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူကလည်း သူမကို အသက်သာဆုံးဈေးဖြင့် ပေးပါ မည်ဟု ပြန်လည်ပြောဆိုနေခဲ့သည်။

ရှလေ၏အထင်တွင် လက်ဝတ်ရတနာ ပစ္စည်းဆိုင်မှ ထွက်ခွာပြီး နောက် စားသောက်ကုန်ရောင်းသည့် ဆိုင်သို့ ပြန်သွားလိမ့် လက်ဝတ် ရတနာဆိုင်က ထွက်လျှင်ထွက်ချင်း ထိုဆိုင်ဘက်သို့ တစ်ချက်မျှပင် လှည့်မ ကြည့်ပဲ ဆက်၍လျှောက်လာခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် လက်ဝတ်ရတနာ ဆိုင်ပိုင်ရှင်နှင့် ခါရမ်တို့ စကားပြောနေခဲ့သည်ကို သူမြင်တွေ့ခဲ့ရပြီး ပစ္စည်း

တချို့ လဲလှယ်နေကြသည်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရသည်။ လက်ဝတ်ရတနာဆိုင် ပိုင်ရှင် ဖြစ်သူက ကွိုင်ငွေတချို့ကို ထုတ်ပေးခဲ့သည့်အခါ ခါရမ်ကလည်း စက္ကူခြင်းထဲက တွန့်ကြေနေသည့် စက္ကူလုံးတစ်ခုကို ပြန်ပေးခဲ့သည်။

ရှုလေက သူ၏ထွင်းဖောက်အမြင်ကိုသုံး၍ အဆိုပါတွန့်ကြေနေသည့် စက္ကူလုံး စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ပန်ချာဘီလူကြီးနှင့် ခါရမ်တို့အကြား စကားတစ်လုံးမျှ မပြောဆိုခဲ့ကြ သော်လည်း ပြောဆိုမည့် စကားများကို အဆိုပါ စက္ကူလုံးထဲတွင် ရေးသား ထားကြခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။

ရှုလေ၏စိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ပန်ချာဘီလူကြီးနှင့် ခါ ရမ်တို့ လုပ်ဆောင်သွားသည်ကို သူက မသိသလိုပင် ဟန်ဆောင်ထားလိုက် သည်။ ထို့နောက် ထန်ယွီယန်၏နောက်မှ လိုက်၍ဈေးထဲက ထွက်လာခဲ့ပြီး

"ငါတို့ ခါရမ်နဲ့ တွေ့ပြီး စကားပြောရမှာ မဟုတ်ဘူးလား၊ ဘာလို့ ဒီ အတိုင်း ပြန်ထွက်လာတာလဲ"

ထန်ယွီယန်က လေသံတိုးတိုးဖြင့်

"ဒီလောက်ဆိုရင် သူဘာဆက်လုပ်မလဲဆိုတာ သိသွားပြီ၊ အခုငါတို့ ပြန် ကြမယ်။ ညကျရင် မြို့အပြင်မှာ သူစောင့်နေလိမ့်မယ်"

ထိုအခါ ရှုလေလည်း ထပ်၍ မစပ်စုတော့ပေ။

၎င်းတို့သည် အခြေစိုက်စခန်းသို့ ပြန်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ကြ သည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ရှုလေစိတ်ထဲ မရှင်းမရှင်းဖြစ်လာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်တစ်ချက် စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သည်။ အရိပ်တစ်ခု ဖျတ်ခနဲ ရွေ့လျားသွားသည်ကို သတိထားမိလိုက်သည်။ ထို့နောက် လှည့်ကြည့်လိုက် သည့်အခါ အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ခေါင်းမှခြေအဆုံး ဝတ်ဆင်ထားသည့်

သွားလာလှုပ်ရှားနေသောအမျိုးသမီးများစွာ ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လူရေထူထပ်နေသည့်အတွက် သူ၏ထွင်းဖောက်အမြင်ကို အသုံးပြုပြီး အဆိုပါအရိပ်ကို ရှာရန် ခက်ခဲနေခဲ့သည်။

"နင်တစ်ခုခု တွေ့လို့လား"

ထန်ယွီယန်က ရှုလေ၏ထူးဆန်းနေသည့် အမူအရာကို ကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။

"တစ်ယောင်ယောက် ငါတို့နောက်ကို လိုက်နေတယ်လို့ ခံစားရတယ်၊ နင်ကော မခံစားမိဘူးလား"

ရှုလေက ပြောလိုက်သည်။

"မခံစားမိပါဘူး၊ တကယ်လို့ အဲလိုလိုက်နေတဲ့သူရှိရင်လည်း သေချာပေါက် ငါလည်း သိနိုင်ပါတယ်၊ ဒီနေရာတစ်ဝိုက်က ငါတို့ရဲ့လူတွေ ချုပ်ကိုင်ထားတဲ့နေရာပဲ၊ ဒီနေရာမှာ တစ်ခုခုဆိုတာနဲ့ ငါ မသိတာ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ နင်က ဒီလိုမစ်ရှင်တွေကို အခုမှ လိုက်ဖူးတာမလို့ စိတ်ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေတာပဲ ဖြစ်မှာပါ၊ ငါလည်း ဒီလိုဟာမျိုး စလုပ်တုန်းက အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်ခဲ့တယ်"

ထန်ယွီယန်က ပြောလိုက်သည်။

သူမ၏စကားကို ကြားပြီးသည့်အခါမှ ရှုလေ စိတ်ကို လျှော့လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့ ဆက်လျှောက်လာစဉ် လမ်းဘေး၌ ရပ်ထားသည့် Toyota Camry ကားပေါ်က ရွှေရောင်ဆံပင်ဝါဝါနှင့် အမျိုးသမီးက သူတို့ကို စိုက်ကြည့်နေခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် သူမက ပါးစပ်ထဲ၌ ဝါးနေသည့် ပီကေကို ရှုလေဘက်သို့ လှည့်၍ထွေးထုတ်လိုက်သည်။

ရှုလေက သူ့ဆီသို့ ပစ်လွှတ်လိုက်သည့် ပီကေကို ရှောင်ရှားလိုက်ပြီး

စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်စွာဖြင့်

"မင်း ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ"

ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် အမျိုးသမီးက ရှုရှားဘာသာစကားဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

"ဘယ်ဘာသာစကားတွေ ပြောနေတာလဲ၊ ငါ နားမလည်ဘူး၊ နောက် တစ်ခါ ထပ်ပစ်ပေးရအုံးမလား။ ဒီတစ်ခါ ပီကေနဲ့ မဟုတ်ပဲ ကျည်ဆန်နဲ့ ပစ်ပေးမယ်၊ သတိကြီးကြီးထားနေ"

ရှုလေ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး ရှုရှားစကားဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ရိုင်းလှချည်လား၊ မင်းကပဲ ငါ့ကို ပီကယ်နဲ့ ထွေးတာလေ၊ တောင်းပန် ရမှာ မင်း မဟုတ်ဘူးလား"

အဆိုပါ ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် အမျိုးသမီးက ပြုံးရယ်လိုက်ပြီး

"နင်သာ သတိထားနေစမ်းပါ၊ ပြဿနာလာမရှာနဲ့၊ ပီကေ မဟုတ်ပဲ ကျည်ဆန်အစစ်နဲ့ ပစ်ထည့်လိုက်ရ..."

"ခွေးမ"

ရှုလေ Toyota Camry ကားဆီသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် လျှောက်လာခဲ့ သည်။ ထိုစဉ်မှာတွင် မီးပွိုင့်က မီးနီသည် မီးစိမ်းသို့ ပြောင်းသွားခဲ့ပြီး ရှုလေ ကားအနားသို့ မရောက်မီမှာပင် အဆိုပါကားက မောင်းထွက်သွားခဲ့သည်။

လမ်းမပေါ်တွင် သွားနေသည့် ရှုလေကို ထန်ယွီယန်က လှမ်းဆွဲလိုက် ပြီး

"ထားလိုက်ပါ၊ နင်တို့ နှစ်ယောက် ဘာတွေပြောနေလဲဆိုတာ ငါ နားမ လည်ဘူးဆိုပေမယ့်၊ တစ်ဖက်က ရိုင်းနေတယ်ဆိုတာ နားလည်တယ်၊ အဲလို

လူတွေကို ခေါင်းထဲ ထည့်တွေးမနေနဲ့၊ ငါတို့ ဘယ်လိုအခြေအနေမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် မပြတ်သတိထားဖို့လိုတယ်။ အဲလို အရိုင်းအစိုင်းတွေနဲ့ ရန်ဖြစ်ဖို့ အချိန်မရှိဘူး၊ ငါတို့ မစ်ရှင်ကို ပြီးအောင်လုပ်ဖို့ပဲ အဓိကထားရမယ်"

ရှုလေက မောင်းထွက်သွားသည့် Toyota Camry ကားကို ဆက်၍ ငေးကြည့်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ အဆိုပါကားပေါ်မှ ရွှေရောင်ဆံပင်နဲ့ အမျိုးသမီးက ကားပြတင်းပေါက်မှ ခေါင်းထွက်လာခဲ့ပြီး ရှုလေကို လက်ခလယ်ထောင်ပြလာသည်။ ထို့နောက် ပီကယ်ဖြင့် ထွေးထုတ်သည့်အမှုအရာကိုလည်း နှစ်ကြိမ်ဆက်တိုက် လုပ်ပြနေခဲ့သည်။

"ဖလူးမ၊ အဲကောင်မ ပြန်လာရင် မပူနဲ့၊ ငါ ကိုယ်တိုင် ပါးဆွဲရိုက်မယ်"

ထန်ယွီယန်က ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်သည်။ ထိုရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် အမျိုးသမီး၏အပြုအမူမှာ ရုတ်ရင်းကြမ်းတမ်းလွန်းသည်။

ရှုလေသည် Toyota Camry ကားကို ကြည့်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ရှုလေသည် ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် အဖြူမ လုပ်ပြနေသည်ကိုကြည့်ရင်း စိတ်ထဲတွင် တစ်ခုခု မသင်္ကာ ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် ရှုရှားမ၏ လှုပ်ရှားနေသည့် နှုတ်ခမ်းကို နှုတ်ခမ်းစာ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ပီးကေ ပီကေ’ဆိုသည့် စကားလုံးကို အထပ်ထပ် ရေရွတ်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရှုလေ၏ မျက်နှာအမူအရာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ထို့နောက် အဆိုပါ ရွှေရောင်ဆံပင်နှင့် အမျိုးသမီးထွေးထုတ်သွားသည့် ပီကေကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးသည် ကြမ်းတမ်းသည့်အမှုအရာဖြင့် ပီကေ ထွေးထုတ်ခဲ့ပုံနှင့် ကားပေါ်က ခေါင်းပြု၍ သူ့အား လက်ခလယ်ထောင်ပြရင်း ပီကေ’ဆိုသည့်စကားလုံးအား အထပ်ထပ်ရွတ်သွားခဲ့သည်ကို ပြန်တွေးကြည့်ရင်း ရှုလေ စိတ်အိုက်လာခဲ့သည်။ ထွေးထုတ်သွားသည့် ပီကယ်

ပေါ်၌ သွားရာထင်နေပြီး လမ်းဘေး၌ သာမန်အမှိုက်တစ်ခုအဖြစ်သာ ရှိနေခဲ့သည်။

အဖြူမပြောခဲ့သည့် စကားကိုလည်း ပြန်ကြားယောင်လာသည်။

‘နောက်တစ်ခါ ထပ်ပစ်ပေးရအုံးမလား။ ဒီတစ်ခါ ပီကေနဲ့ မဟုတ်ပဲ ကျည်ဆန်နဲ့ ပစ်ပေးမယ်၊ သတိကြီးကြီးထားနေ’

အဆိုပါ ရှုရှားမ ပြောသည့် စကားက ရိုးရိုးရှင်းရှင်းအဓိပ္ပာယ်မဟုတ်နိုင်ကြောင်း သူ သတိထားမိလာသည်။

"ဘာရပ်ကြည့်နေတာလဲ၊ သွားကြရအောင်လေ"

ထန်ယွီယန် ဆက်လျှောက်သွားသည်။

ရှုလေက လမ်းဘေးတွင် ကျနေသည့် ပီကယ်ကို ခြေထောက်ဖြင့် တက်နင်းလိုက်ပြီးနောက် ထန်ယွီယန်၏နောက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ သူသည် ပီကေအကြောင်းကို ထန်ယွီယန်အား ပြောပြပြီး စုံစမ်းမည်ဟု တွေးမိလိုက်သော်လည်း တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ထိုအတွေးကို ပယ်ချလိုက်သည်။

သူ၏အတွေးထဲ၌ အဖေဖြစ်သူ ‘ရှုချန်ဟေး’အကြောင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ သူနှင့်တွေ့ခဲ့ရသည့် နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်တုန်းကလည်း သူ၏အဖေဖြစ်သူသည် ရှုရှားမတစ်ယောက်ကို လွှတ်၍အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူမသည် လိုင်စစ်ယောင်၏ ပစ်သတ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ရှုရှားမတစ်ယောက် မဆီမဆိုင်သူ၏အရှေ့သို့ ပေါ်လာပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ထူးဆန်းနေသည်။ သူ၏အဖေ ရှုချန်ဟေးက လွှတ်လိုက်သည့် ရှုရှားမတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေနိုင်သည်။ ထိုအတွေးသာ မှန်ခဲ့ပါက ထန်ယွီယန်ကို ပြောပြီး စုံစမ်းခြင်းမျိုး ပြုလုပ်လျှင် ကိုယ့်ခြေထောက်နှင့်ကိုယ် ချောက်ထဲခုန်ချသလို

ဖြစ်သွားလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

အခြေစိုက်စခန်းသို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ ထန်ယွီယန်က အေးဂျင့်များ ကို စုလိုက်ပြီး ၎င်းတို့၏အစီအစဉ်များ အကြောင်းကို ပလန်ချဆွေးနွေးကြ သည်။ ရှုလေက ဘေးနားတွင်ရပ်၍ ၎င်းတို့၏အစီအစဉ်ကို နားထောင်နေခဲ့ သည်။ ခဏအကြာတွင်မှ သန့်စင်ခန်းဘက်သို့ ထထွက်လာခဲ့သည်။

ပြီးနောက် သူ၏အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပြီး ဖိနပ်၌ကပ်နေသည့် ပီကေ ကို ဂရုတစိုက်ဖြင့် ခွာယူလိုက်သည်။

အဆိုပါ ပီကေထဲတွင် စာလိပ်တစ်ခု ရှိနေခဲ့သည်။ စာလိပ်ထဲ၌..

: မင်း လာနေတာကို သူတို့ သိနေတယ်။ ပါကစ္စတန်ထဲကနေ ပြန် ထွက်သွားတော့။ အာဖဂန်နစ္စတန်ထဲကို လိုက်မသွားနဲ့ အရမ်းအန္တရာယ် များတယ်။

အဆိုပါစာတွင် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း ရေးထိုးထားသည့် လက်မှတ် မပါရှိပေ။ သို့သော်လည်း ရှုလေအတွက် မလိုအပ်ပါချေ။ ဤစာ ကို မည်သူက ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူကောင်းကောင်း သိနေခဲ့ သည်။

"အဖေ..."

ရှုလေ ရင်ထဲနစ်သွားပြီး လက်များလည်း တုန်ယင်လာသည်။

‘အဖေ အသက်ရှင်နေသေးတယ်၊ ငါ သိတယ် ဒါ သူ့လက်ရေးပဲ၊ သူက ဘယ်နေရာမှာမဆို ရှိနေနိုင်တာပဲ’

ရှုချန်ဟေး၏ အပြုံးနှင့် စကားပြောဟန်တို့ကို ရှုလေ၏မျက်လုံးထဲ၌ ဗီဒီယိုမှတ်တမ်းတစ်ခုကဲ့သို့ ပြန်မြင်ယောင်လာသည်။ မျက်လုံး၏ထောင့်စွန်းနှစ်ဖက်မှ မျက်ရည်စတချို့ လိမ့်ဆင်းလာပြီး ကြမ်း

ပေါ်သို့ ကျသွားကြသည်။ မျက်နှာထက်တွင်လည်း ထိန်းချုပ်၍မရနိုင် လောက်သော မဲ့ပြိုးတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီး နှလုံးသားထဲတွင်လည်း စိတ် လှုပ်ရှားမှုများနှင့် ပြည့်နှက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် တံခါး၏နောက်ဘက်မှ ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူသည် လက်ထဲက စာရွက်ကို လုံးချေလိုက်ပြီး အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ပစ် ထည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း သူ ရပ်တန့်သွားသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ လုံးဝလက်စဖျောက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း သူ သိ သည့်အတွက် ပီကေကိုသာ အမှိုက်ပုံးထဲ ပစ်လိုက်ပြီး စက္ကူစကို လုံးချေကာ ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်၍ မြို့ချပစ်လိုက်သည်။

ဤနေရာသည် သာမန်နေရာဒေသတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသည့်လူတိုင်းက အတွေ့အကြုံရှိသည့် အေးဂျင့်များ ဖြစ် သည့်အတွက် သက်သေလက်စလက်နဲ့ အသေးအမွှားလေးကိုပင် သူတို့က သေချာမြင်တွေ့နိုင်စွမ်း ရှိကြသည်။ ရှုလေအနေဖြင့် သူ၏အဖေနှင့် ပတ်သက်သည့် သဲလွန်စ တစ်ခုတလေကိုပင် လုံးဝမပေါ်လွင်အောင် အထူး သတိထားရလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ စက္ကူစကို မြို့လိုက်ပြီးသည့်နောက် ရှုလေ က မျက်နှာထက်က မျက်ရည်စီးချောင်းကို အသာသုတ်၍ရှင်းလင်းလိုက် သည်။

ထိုအချိန်၌ ထန်ယွီယန်က တံခါးကို တွန်းဖွင့်၍အထဲသို့ လျှောက်ဝင် လာခဲ့သည်။

"စားကြမယ်လေ၊ နင်ကလည်း စားမယ့်အချိန်ကို အမြဲခေါ်နေရတာပဲ၊ ဘာလို့ ကိုယ့်ဘာသာကို အချိန်ကျရင် မလာရတာလဲ"

ရှုလေက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

"အစောကြီး စားတော့မလို့လား"

"ညကျရင် ထွက်မှာဆိုတော့ ငါတို့ စောစောစားထားမှရမယ်လေ "

ထန်ယွီယန်က ပြောလိုက်သည်။

"မြန်လှချည်လား"

ရှုလေ၏ခေါင်းထဲ၌ သူ့အဖေသတိပေးသည့် စာကို အာရုံရောက်သွားခဲ့ပြီး အထက်ပါစကားကို ပါးစပ်ထဲမှ လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားသည်။

"ခါရမ်က မြို့ထဲကနေ ထွက်သွားပြီ၊ ငါတို့ သူ့ဆီကို အမှီသွားတွေ့ရမယ်၊ ငါတို့ သူနဲ့ ဆုံမှဖြစ်မှာ"

ထန်ယွီယန်က ပြောလိုက်သည်။

"ကောင်းပါပြီ၊ ဒါဆိုရင်လည်း စားကြတာပေါ့"

ရှုလေ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည်သူ၏အဖေထံမှ သတိပေးစာကို ရရှိခဲ့သော်လည်း ယခုအချိန်၌ ပြန်လှည့်ဖို့က အချိန်နှောင်းသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ စောစောစီးစီးက သတိပေးစာရရှိခဲ့ပါက ယခုမစ်ရှင်ကိစ္စကို အကြောင်းမျိုးမျိုးပြ၍ ငြင်းပယ်ကောင်း ငြင်းပယ်မည် ဖြစ်သော်လည်း ယခုတော့ မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ ယခုအချိန်မှ ထန်ယွီယန်နှင့် အေးဂျင့်ဆယ်ယောက်ကို အာခံပြီး မစ်ရှင်ကို မလိုက်လို့ မရနိုင်တော့ပေ။ ထို့အရင် ယခင်တုန်းက ရှုလေကို ကူညီပေးထားဖူးသည့် နင်ကျင်းသည်လည်း ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်အဖွဲ့များနှင့်အတူ အာဖဂန်တွင် ပိတ်မိနေသည် မဟုတ်ပါလော။

သူ အာဖဂန်ကို ဆက်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ရခြင်းက အထက်ပါအကြောင်းပြချက်များကြောင့် မဟုတ်ပဲ ခြောက်နှစ်လုံးလုံး အဆက်အသွယ် ဖြတ်သွားခဲ့ပြီး စာတစ်စောင်တောင် မရောက်သော သူ၏အဖေနှင့် အဆက်အသွယ် ရရှိခဲ့သောကြောင့်ပင်။ ထိုအာဖဂန်တစ်ဝိုက်တွင်

သူ၏အဖေ ရှိနေလိမ့်မည်ဟု သူက ယုံကြည်သွားသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

‘ငါ့ကို ပစ်မှတ်ထားနေပြီဆိုရင်မ အဲဒါ သေချာပေါက် စီအိုင်အေက ဖြစ်ဖို့များတယ်၊ အဲဒီတော့ သတိထားရမယ်၊ ငါဆိုတဲ့ကောင်က ဘယ်တော့မှ လွယ်လွယ်ရှင်းပစ်လို့ ရတဲ့ကောင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ်လို့ ငါ့ကို ဖမ်းချင်တယ်ဆိုရင်တောင်မှ ငါနဲ့ သေနတ်ချင်း သူသေကိုယ်သေ ယှဉ်ပစ်ပြီးမှ ရလိမ့်မယ်’

ရှုလေက ထိုသို့တွေးတောကာ သူ၏စိတ်ကို ပြင်ဆင်ထားလိုက်သည်။

ရှုလေသည် ညစာအတွက် စားသောက်ပြီးခဲ့သည့်နောက်တွင် ထန်ယွီယန်နှင့်အတူ စကားတချို့ ပြောဆိုနေခဲ့သည်။

"ယွီယန်၊ ငါ့ကို နင့်ရဲ့ စနိုက်ပါရိုင်ဖယ် ခဏ ငှားပုလား"

ထန်ယွီယန်က ဘာဘာညာညာ စစ်မေးမနေတော့ပဲ သူမ၏စနိုက်ပါရိုင်ဖယ်ကို ရှုလေထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

"ရတယ်၊ ငှားလို့က ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုပြန်တောင်းဆိုချင်တယ်။ ငါတို့ ပြန်ရောက်တဲ့အခါကျရင် ငါ့အစ်ကိုအတွက်လည်း စနိုက်ပါရိုင်ဖယ်တစ်လက် ထပ်ပြီးမွမ်းမံပေးရမယ်"

ရှုလေက သူမကို ဘာမှ ပြန်မပြောပဲ၊ အတန်ကြာ စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။

"နင် လုပ်ပေးမှာလား၊ မလုပ်ပေးဘူးဆိုရင်တော့ မငှားနိုင်ဘူး"

ထန်ယွီယန်က လက်ကို နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်သည်။

ရှုလေက သေနတ်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်ပြီး တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

"သဘောတူတယ်၊ လုပ်ပေးမယ်"
